

til for at bevare vor Neutralitet og hindre, at vi drages ind i Krigen, og at den nuværende Regering er i Besiddelse af en Slags Tryllekvist, hvormed den drager en usynlig Ring om vort Land og hindrer, at vor Neutralitet krænkes“. Altsaa, det ærede Medlem fra Æbeltoft har ment, at der ikke var nogen som helst Grund til at yde den nuværende Regering en Anerkendelse, fordi vort Land er blevet holdt udenfor Krigen. Jeg tror, det ærede Medlem fra Æbeltoft her er gaaet i Lag med en Opgave, som han hellere skulde lade ligge, for den bliver uløselig for ham. Jeg føler mig overbevist om, at den langt overvejende Del af den danske Befolkning er glad ved, at det er lykkedes Regeringen at holde Danmark udenfor Krigen, og jeg føler mig overbevist om, at dersom Afstemningen ved de kommende Valg skulde gaa ud paa at vise, om Flertallet her i Danmark ønsker, at Ansvaret for dansk Udenrigspolitik i Fremtiden, saa længe Krigen varer, skal lægges i Hænderne paa en af Venstres grevelige Udenrigsministre, eller om dette Ansvar skal blive paa det Sted, hvor det har hvilet under denne Krig, ønsker den overvejende Del af Befolkningen, at Ansvaret skal blive der, hvor det har ligget i Krigsaarene indtil nu.

Men naar det ærede Medlem fra Æbeltoft nu føler sig saa glad beroliget ved, at der ikke er nogen som helst Fare paa Færde, og han regner det for en værdifuld Opgave „at fjerne den Indbildning, som man ogsaa finder det hensigtsmæssigt at vække hos Folk her i Landet, at vi stadig omgives af Farer for at blive draget ind i Krigen“ o. s. v., o. s. v. — naar det ærede Medlem finder sig foranlediget til at fortælle, at der er ingen Fare paa Færde, der er ingen Røvere i denne Skov, her har vi det godt, og her kan vi leve vort Liv uden at bryde os om de Farer, der er ude omkring i Verden, for der er ikke nogen, der har Adresse til os —, saa kunde jeg, uden derfor paa nogen Maade at ville rejse en Diskussion om alle de Udtalelser, der faldt under Militærdæbatten i 1908—09, dog have Lyst til at minde om en Udtalelse af det ærede Medlem fra Æbeltoft i 1908—09. Det var den Gang, det ærede Medlem fra Æbeltoft

stod paa det høje Stade, hvorfra han mente at kunne se mangt og meget, der ellers var skjult for almindelige Folks Øjne. Den Gang var det ærede Medlem meget højt oppe, ikke alene hvad selve dette Stade angaar, men ogsaa hvad hans Udtalelser angik. Det var den Gang, det ærede Medlem forelagde sit Forslag om de saa sørgeligt berømte fremskudte forberedte Stillinger, altsaa den 12. Februar 1909. Da holdt det ærede Medlem en Tale, i hvilken han skulde gøre Forsøg paa at faa Folk til at indse, at det var saa nødvendigt at vedtage den mislykkede Forsvarsordning, han forelagde, og ved den Lejlighed saa det ærede Medlem anderledes paa disse Ting. Da levede vi midt under Freden, men da sagde det ærede Medlem: „Maaske er der ogsaa nogle, der ville slaa sig til Ro med den Betragtning, at Danmark under en europæisk Krig ikke vil være udsat for saa stor Fare for at faa sin Neutralitet krænket som de andre Stater, jeg har henvist til“ — de andre Stater, det ærede Medlem fra Æbeltoft havde henvist til, var Belgien, Holland, Svejts og Norge. Altsaa: „Men det er dog saa langt fra Tilfældet“, siger det ærede Medlem, „at man tværtimod kan sige, at ingen af disse Stater er ved sin Beliggenhed saa udsat som netop Danmark eller i hvert Fald mere udsat end netop Danmark.“ Altsaa ingen af disse Stater, heller ikke Belgien, er ved sin Beliggenhed saa udsat som netop Danmark, udtalte det ærede Medlem den Gang. Jeg synes, at naar det ærede Medlem har brugt den Udtalelse i 1909, lyder det lidt mærkeligt, at han nu, efter at vi har set, hvordan det gaar mange mindre, neutrale Lande, bl. a. Belgien, som det ærede Medlem den Gang henviste til, for saa vidt som muligt at forklejne en Modstander, som er Udenrigsminister, vil prøve paa at faa Folk til at tro, at nu er der slet ingen Fare paa Færde. Jeg synes, det er saa urimeligt, naar det ærede Medlem bruger en saadan Argumentation, at man i det mindste maa have Lov til at vise det urimelige deri. Og saa siger det ærede Medlem, at hele denne hans Udtalelse, der gaar ud paa at vise, at vi lever i Fred og ingen Fare, og at der ikke behøves nogen særlig Statsmandskløgt for at redde Danmark fra at komme i Krig, er en uskyldig